

ROXANEN PALUU

Pjotr & Meynen
Eita Oy

Tapahtumapaikkana *Antwerpen*. Illan hämartyessä yöksi kuuluisa muotitaiteilija Roxane soittaa Rikille. Echon nuorelle reporterille. Mistä on kysymys? Kuka pitää Roxaneä silmällä?

Alkuasetelma on käyttökelpoinen ja hyväksi havaittu. Mutta nykysarjakuvassa ei ole jakoa 50-luvun sankareille. Kaavat sisäistänyt lukija tuntee itsensä petetyksi: eihän tässä näin pitänyt käydä. Loppu on jokaisen itse koettava.

Piirrostyyliltään sarja edustaa kulumikkaampaa 30-luvun *ligne claire*. Suurin vaikuttaja lienee **Serge Clerc**. Samaa on ainakin mieltyminen öisiin sateen piiskaamiin katuihin. Valokuvilain perustuvat taustat istuvat tarinaan yllättävän hyvin.

Albumin on muutenkin kaikin puolin huolitellun tyylikäs. Kovat kannet ja karhunhahkainen selkämys edustavat meillä ennen näkemätöntä eleganssia. Kustantaja *Eita Oy* tekee uraa uurtavaa työtä tuodessaan uudempaa ranskalais-belgialaista sarjakuvaa suomalaistenkin lukijoiden ulottuville. *Magic Strip*-kustantamon *Atomium*-sarjassa on ainakin Clerciä ja *Chalandia*. Niin ja *Colman*. Vain vuoteellaan.

Sami Kesti

© PJOTR & MEYVEN

ROXANEN PALUU

Pjotr & Meynen 1982
Eita Oy, Turku 1985.
Suomennos Soile Kaukoranta, tekstaus
Esko Routamaa.
30 sivua. Sidottu.

Ensimmäinen asia, joka tästä albumista pistää silmään, on sen vastaansanomaton tyylikkyys. Kovat kannet, viinipunainen kangasselkä, vetävän näköinen kansi, sisäsivut hyvää paperia. Mmmmm. Kansi on monivärinen, mutta itse tarina on toteutettu hauskasti sinisellä ja punaisella värillä ja eristeisten rastereiden yhdistelmillä. Valitettavasti belgialainen kirjapaino on tehnyt paikoin hieman hutuilloiva työtä; sininen ja punainen planssi eivät ole aina sattuneet aivan kohdalleen, ja sivusta on tullut vähän tärähtäneen näköinen. Tässä albumissa se häittää tavallista enemmän, sillä ääriviivat muodostuvat kahdesta väristä päällekkäin.

Sisällöllisesti albumi on tyyppillistä *ligne claire*-kamaa. tarinassa vilisee kauniita pin up-naisia, reporttereita, gangstereita, vanhoja urheiluautoja, popliinitakkeja, palavia savukkeita, öisiä, urbaaneja maisemia. Kaikki tämä on toteutettu tyylikkäästi ja ilmavasti. Pjotr piirtää yksinkertaisesti, mutta tehokkaasti. Hänen siveltimensä tekee paikoitellen aivan upeaa jälkeä. Myös sivukokonaisuudet ovat toimivia ja selkeitä. Piirrostyö ei jätä toivomisen varaa. Sen sijaan juoni ei ole kovin kummallinen. Itse asiassa se on yllättävän keskinkertainen ja mielikuvitukseton ja tuntuu vain siirtävän henkilöt kuvauksellisesta paikasta toiseen. Koko juttu lepää piirrostyön varassa.

Kirjan käännös on taattu **Soile Kaukoranta** -tasoa eli mainio. Tekstaus on kuitenkin ihan siistiä ja helppolukuista, mikä luonnehdinta sopii oikeastaan koko opukseenkin.

Roxanen paluu sopii mainiosti vaikkapa arvokkaaksi ja ihastuneita huu-dahduksia kirvoittavaksi syntymäpäivälahjaksi. Toivottavasti jatkossa seuraa lisää *ligne claire*-piirtäjien töitä. Vihjeeksi kuitenkin kustantajalle: ovathan kovat kannet hienot ja prameat, mutta suht korkea hinta saattaa käänyttää pois kiinnostuneetkin ostajakandidaattien. Pehmeätkin kannet voivat olla tyylikkää.

Jukka Heiskanen